

Van der Vlies

uiteraard af, want als het niet baat, schaadt het ook niet heel erg veel. Wij wilden echter een sobere wetgeving. Dit voegt iets toe waarvan wij denken dat het niet echt hard nodig is.

De algemene beraadslaging wordt geschorst.



De **voorzitter**: Ik dank de leden voor hun inschikkelijkheid. Daar zullen wij vanmiddag rekening mee houden.

De vergadering wordt van 12.57 uur tot 13.30 uur geschorst.

Voorzitter: Weisglas

De **voorzitter**: Ik verzoek de aanwezigen te gaan staan. Geachte medeleden. Geachte familieleden van Hans Brouwer. Twaalf dagen geleden overleed Hans Brouwer. Hoewel het bericht niet onverwacht kwam, betekende het toch een grote schok voor zijn collega's. Hans Brouwer was nog veel te jong, nog maar 59 jaar. Hij werkte al heel lang voor de Tweede Kamer, bijna 35 jaar. Hans Brouwer was een zeer geliefde collega. Iedereen kon goed met hem overweg. Hij stond altijd voor zijn collega's klaar. Voor nieuwe collega's om ze in te werken en van adviezen te voorzien. Voor oudere collega's als het soms even niet zo goed met ze ging of als ze ergens waren vastgelopen. De opgewerkte raadgevingen van de altijd goedlachse Hans brachten dan vaak uitkomst. Toen Hans bij de Tweede Kamer kwam werken, zat iedereen nog in één gebouw. Er waren veel minder Kamerambtenaren dan nu. Het leek soms één grote familie. Juist in die werkomgeving gedijde Hans Brouwer uitstekend. Zorgzaam, hulpvaardig en altijd zichtbaar plezier hebbend in het werk. Dat was Hans Brouwer ten voeten uit, of het nu bij de Beveiligingsdienst was, waar hij zijn loopbaan bij de Tweede Kamer begon, of bij de bibliotheek, waar hij jarenlang als chef van de algemene ondersteuning en de documentatieassistentie werkte. De laatste jaren werkte hij als beheerder van het kunstdepot en als kwaliteitscoördinator bij de Facilitaire Dienst. Die laatste functie kreeg hij toen hij helaas wegens een zeer snel verlopende spierziekte het werk dat hij daarvoor deed niet meer kon doen.

Toen de collega's van hemzelf hoorden hoe slecht hij eraan toe was en hoe fataal zijn ziekte was, was de verslagenheid groot. De man bij wie zij altijd met zorgen en problemen terecht konden, bleek nu zelf een heel grote zorg te hebben. Hij kon daar goed over praten. Meer dan twee jaar is er heel intensief met Hans meegeleefd. Hij bleef zijn betrokkenheid bij de Tweede Kamer houden, tot het echt niet meer ging. Ook toen was er nog heel veel contact, werd er gebeld en op bezoek gegaan.

Woensdag 22 maart is er tijdens een heel bijzondere plechtigheid afscheid van Hans Brouwer genomen. Veel van onze medewerkers waren daarbij aanwezig. De Tweede Kamer denkt met grote dankbaarheid en grote waardering terug aan een plezierig, een goed en een zeer betrokken medewerker. Namens de Kamer breng ik mijn gevoelens van deelneming ook op deze manier over aan de vrouw en dochters van Hans en aan de andere aanwezige familieleden.

Ik verzoek u om een ogenblik stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Voorzitter: Ten Hoopen

De **voorzitter**: De ingekomen stukken staan op een lijst die op de tafel van de griffier ter inzage ligt. Op die lijst heb ik voorstellen gedaan over de wijze van behandeling. Als aan het einde van de vergadering daartegen geen bezwaren zijn ingekomen, neem ik aan dat de Kamer zich met de voorstellen heeft verenigd.

Regeling van werkzaamheden

De **voorzitter**: Ingekomen is een beschikking van de Voorzitters van de Eerste en Tweede Kamer der Staten-Generaal inzake aanwijzing van het lid Boelhouwer tot lid en het lid Wolfsen tot plaatsvervangend lid in de Raadgevende Interparlementaire Beneluxraad. Ik stel voor, deze beschikking voor kennisgeving aan te nemen.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Vendrik.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Voorzitter. Gisteren aan het eind van de middag ontvingen wij het bericht dat de grote zorgverzekeraars in Nederland en de zorgaanbieders af willen van de no claim. Dat heeft het veld nooit eerder zo nadrukkelijk gesteld, en dat in een periode dat de eerste no claim, die betrekking zou kunnen hebben op 2005, als men daarvoor in aanmerking komt, wordt uitgekeerd. Wij wilden de no claim niet en wij willen er ook zo snel mogelijk weer van af. Het is wachten op een antwoord van de minister. Om dat te bespoedigen, stel ik voor om daar de komende week, als de agenda daar ruimte voor biedt, een spoeddebat over te houden met de minister van VWS.

Mevrouw **Schippers** (VVD): Wij hebben daar weinig behoefte aan. Dat zorgverzekeraars aangeven dat zij liever een eigen risico hebben dan een no claim is geen nieuws. Dat hebben zij zelfs al aangegeven tijdens de behandeling van de no claim. Wij hebben een heel traject afgesproken voor de evaluatie van de no claim en ik zou dat pad gewoon willen volgen. Ik zie geen aanleiding om het anders te doen.

De heer **Bakker** (D66): Ik sluit mij van a tot z aan bij de woorden van mevrouw Schippers.

De heer **Boelhouwer** (PvdA): Wij zijn ook altijd tegen de no-claimregeling geweest. Alleen is de vraag of een spoeddebat de beste manier is om eraf te komen. Is het niet beter om de minister te vragen wat eerder dan toegezegd te komen met een brief waarin alle inkomensgevolgen van de no claim in beeld worden gebracht? Ik denk dan ook aan alle andere financiële effecten voor de zorgverzekeraars en de administratie van de zorgverzekeraars. Dat er veel geld is gemoeid met het entameren van de no claim is voor iedereen ook wel duidelijk. Een spoeddebat brengt de no-claimkorting niet

Voorzitter

eerder tot een eind. Dan kunnen wij beter de informatie die wij daarvoor nodig hebben wat eerder krijgen.

De heer **De Wit** (SP): Ook wij zijn van begin af aan tegen de no claim geweest. Wij steunen, gelet op de nieuwe berichten, van harte het verzoek van de heer Vendrik.

De heer **Omtzigt** (CDA): Ik sluit mij aan bij de woorden van mevrouw Schippers.

De **voorzitter**: Ik zie dat er geen meerderheid voor uw verzoek is.

De heer **Vendrik** (GroenLinks): Dat doet mij buitengewoon veel verdriet, niet alleen omdat wij zo snel mogelijk van die no claim af willen, maar ook omdat ik graag nadere tekst en uitleg over de positie van het CDA in dezen krijg. Ik heb de heer Omtzigt gisteren op de televisie mogen aanschouwen, maar een rechtstreeks debat zou mooier zijn. Maar goed, ik constateer tot mijn leedwezen dat er geen meerderheid is voor een goed debat, hoewel daar wel alle aanleiding toe is.

Voorzitter. Dan rest mij niet veel meer dan de minister van VWS te vragen om de berichten van gisteren op te helderen. Verder hoor ik graag zijn opvatting over de woorden die hieraan door de woordvoerder van de CDA-fractie zijn gewijd. Ik hoop dat die brief snel naar de Kamer zal worden gestuurd.

Tegen de heer Boelhouwer zeg ik dat er inderdaad een traject is afgesproken met een evaluatie, een nadere integratie, eigen risico, no claim en buitengewone uitgaven. Dat geloof ik inmiddels allemaal wel. De signalen dat de no claim niet werkt, zijn zo talrijk dat het hoog tijd is om hierover eens uitgebreid in het parlement te spreken. Laten wij nu eerst maar beginnen met een brief. Ik zou het op prijs stellen als de minister van VWS die brief met spoed, zo mogelijk in de loop van volgende week, naar de Kamer zou sturen.

De **voorzitter**: Ik stel voor, het stenogram van dit gedeelte van de vergadering, in het bijzonder de bijdrage van de heer Boelhouwer en de aanvulling daarop van de heer Vendrik, door te geleiden naar het kabinet, in het bijzonder naar de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

Daartoe wordt besloten.

De **voorzitter**: Het woord is aan de heer Van der Staaij.

De heer **Van der Staaij** (SGP): Voorzitter. Zojuist hebben wij een algemeen overleg afgerond met de minister van Justitie, de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport over de aanpak van voetbalvandalisme. Ik verzoek u het verslag van dit overleg op de plenaire agenda van volgende week te plaatsen. Bij dit overleg zou wat mij betreft in ieder geval de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties aanwezig moeten zijn.

De **voorzitter**: Wij zullen dit verslag voor volgende week agenderen en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties verzoeken om hierbij aanwezig te zijn.

Het woord is aan de heer Koopmans.

De heer **Koopmans** (CDA): Voorzitter. Mede namens mijn collega De Krom verzoek ik u, het verslag van het algemeen overleg over de AWACS-basis in Onderbanken van 22 februari op de plenaire agenda van volgende week te plaatsen. Wat ons betreft is de aanwezigheid daarbij van de staatssecretaris van Defensie en de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieu voldoende.

De **voorzitter**: Wij zullen proberen om dit overleg voor volgende week te agenderen en de twee door u genoemde bewindslieden bij dit debat aanwezig te laten zijn.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:
- **het wetsvoorstel Regeling van een onafhankelijke uitoefening van risicobeoordeling door de Voedsel en Waren Autoriteit (Wet onafhankelijke risicobeoordeling Voedsel en Waren Autoriteit) (29863).**

De algemene beraadslaging wordt hervat.

Minister **Veerman**: Voorzitter. Ik dank de Kamer voor de inbreng in eerste termijn. Voordat ik inga op de afzonderlijke vragen en opmerkingen die door de geachte afgevaardigden zijn gemaakt, is het misschien goed om iets in zijn algemeenheid uiteen te zetten. Niet alleen bij de Voedsel en Waren Autoriteit hier te lande, maar ook bij de Wereldgezondheidsorganisatie, de FAO en de Codex Alimentarius Commission bestaat het karakteristieke onderscheid tussen risicobeoordeling, risicomangement en risicocommunicatie. Wij hebben het hier over de risicobeoordeling en het bij wet vaststellen van de onafhankelijkheid en dus de mogelijkheid om daarin apart en zelfstandig, zonder inmenging van de minister, te opereren. Risicomangement en risicocommunicatie zijn taken waar de minister zijn hand in moet kunnen hebben. Als er sprake is van een geval waarin risico voor de volksgezondheid of een dierziekte bestaat, moet de minister snel en adequaat kunnen handelen.

Het vloeit uit ons grondwettelijk stelsel voort dat de minister in alle gevallen de algemene bevoegdheid heeft om aanwijzingen te geven. Daarover zijn door verschillende geachte afgevaardigden vragen gesteld. Het wetsvoorstel regelt ondubbelzinnig dat de wetenschappelijke risicobeoordeling en adviezen te allen tijde in onafhankelijkheid tot stand komen en uiterlijk binnen vier weken openbaar worden. De heer Van den Brink vroeg waarom er is gekozen voor een termijn van vier weken. Wil de minister er in die vier weken nog zijn hand tussen steken en tot kalmte manen? Neen. Die adviezen zullen altijd geheel en onveranderd beschikbaar komen. Het is een aantal gevallen verstandig dat de minister er meteen bijschrijft welke consequenties hij er in het kader van risicomangement en risicocommunicatie aan heeft verbonden. Die vier weken biedt alleen gelegenheid om meteen aan de Kamer duidelijk te maken welke consequenties de minister daaraan verbindt. Het heeft niets te maken met het feit dat de minister dat proces